

Krasni majnik se razgrinja

Verjetno je več razlogov, da tako opevamo ta mesec maj. Najprej je seveda domača slovenska pomlad, vsa v cvetju, ko življenje kar kipi v mnogih cvetovih, barvah, vonjih, obletavanju metuljev in čebel. Zemlja je blagoslovljena, velikonočni ogenj prižgan, dnevi vedno daljši in toplejši. V Sloveniji že lahko hodiš bos – saj je maj prvi mesec v letu brez črke R. In v mesecih brez črke R lahko hodiš bos naokrog, tako pravi stara modrost. **Mesec maj pa je v Avstraliji jesensko obarvan.** Jesen je mogoče še bolj doživeti v južnih predelih kontinenta in na Tasmaniji, kjer je zasajenih več evropskih dreves, ki so ta čas obarvana s tisočeriimi odtenki barv z Umetnikovega čopiča.

Mesec maj je Marijin mesec. Šmarnice bele cveto in vabijo k lepim šmarničnim bogoslužjem. Začenjamo pa majnik s praznikom **svetega Jožefa Delavca**, Marijinega moža in Jezusovega rednika. Tudi ta praznik je blizu marljivim in delavnim Slovincem. Četrty dan meseca goduje **sveti Florijan**, zavetnik gasilcev. Slovenski gasilski domovi so v zadnjem desetletju spet okrašeni s kipom, fresko ali mozaikom zavetnika gasilcev, ki se pozdravljajo s pozdravom: Na pomoč! Dan pred svetim Florijanom godujeta apostola **Filip in Jakob**. V Veselovem bo veselo, saj goduje pater Filip, pater Valerijan pa je godoval 14. aprila. Dragima patroma tudi Misli nosijo v Sydney prisrčne bratske pozdrave in voščila.

Druga nedelja v mesecu maju je materinski dan. Tudi zaradi tega praznovanja je maj poseben mesec. Hvaležen spomin na naše mame in očete, ki so odgovorno in veselo sprejeli dar življenja. Živim materam čestitajmo, jih obiščimo, podarimo jim nekaj svojega časa. **Dokler imaš mater, imaš dom!** Pokojnih mam se spomnimo v molitvi in radi darujmo za sveto mašo za pokojne starše.

24. maja praznujemo praznik Marije Pomagaj. Večer pred praznikom je spomin slovenskih verskih in narodnih izročil. Marija, pomočnica kristjanov, je zavetnica Avstralije in Slovenije.

Gospodov vnebohod, štirideseti dan po veliki noči, bo v četrtek, 29. maja. Zadnji dan majnika pa je praznik obiskanja Device Marije.

Za dva meseca se bom tudi jaz napotil na obiske staršev, bratov in sestre ter njihovih družin, vaščanov, sobratov, prijateljev, sošolcev – krajev in ljudi mojega otroštva in mladosti. Praznovali bomo mamino in atovo zlato poroko, maminih 80 let, srebrni poroki brata in sestre, 30-letnico mature in še kaj.

**ROJAKE, KI BOSTE NA OBISKU V DOMOVINI,
VABIM NA SREČANJE PRI MARIJI POMAGAJ NA
BREZJAH, V SOBOTO, 28. JUNIJA 2003, OB 10.
URI DOPOLDNE.**

Junjske Misli boste že kmalu dobili, meseca julij in avgust pa bosta spet povezana v dvojni številki, ki jo lahko pričakujete koncem avgusta. Potem pa zopet redno vsak mesec do konca leta. **Misli so mesečnik, le dvakrat na leto sta dvojni številki: januar-februar in julij-avgust, kar je že nekako utečeno.**

V majskih Mislih boste našli odmeve velikonočnega praznovanja po naših središčih, napovedi šmarnic in praznovanj, ki sem jih omenil zgoraj, novice iz Slovenije in dogajanje križem avstralske Slovenije, tudi nekaj humorja za zdravje pa še kaj. Pristrčen majski pozdrav.

Bog živi, aleluja, aleluja!

pater Ciril

Lesorez Marije Pomagaj v Sydneyu.

Marijina hvalnica

(Lk 1, 46-55)

Tedaj je Marija rekla:

**»Moja duša poveličuje Gospoda
in moj duh se raduje v Bogu, mojem Odrešeniku,
kajti ozrl se je na nizkost svoje služabnice.
Glej, odslej me bodo blagrovali vsi rodovi,
kajti velike reči mi je storil Mogočni
in njegovo ime je sveto.**

Njegovo usmiljenje je iz roda v rod nad njimi, ki se ga bojijo.

**Moč je pokazal s svojo roko,
razkropil je tiste, ki so ošabni v mislih svojega srca.
Mogočne je vrgel s prestolov in povišal je nizke.**

**Lačne je napolnil z dobrotami
in bogate je odpustil prazne.**

**Zavzel se je za svojega služabnika Izraela
in se spomnil usmiljenja,**

**kakor je govoril našim očetom:
Abrahamu in njegovemu potomstvu na veke.«**

I z p o d T r i g l a v a

V dneh pred velikonočnimi prazniki je državni statistični urad v Ljubljani objavil rezultate popisa prebivalstva v letu 2002. Po teh podatkih ima Slovenija nekaj manj kot dva milijona, oziroma 1.964.036 prebivalcev, kar je za 2,6 odstotka več kot ob zadnjem popisu pred 11 leti. Ker je bil naravni prirastek v tem času negativen, najdemo vzrok za povečanje prebivalstva v porastu priseljevanja in legalizaciji prebivanja oseb, ki so se v Slovenijo preselile pred popisom leta 1991. Kljub povečanemu številu prebivalcev se je precej zmanjšalo število Slovencev. V predzadnjem popisu so ti predstavljali dobrih 88 odstotkov vseh prebivalcev, danes pa le še 83 odstotkov. Za to je kriva tudi odločitev državnih organov, ki so narodnost črtali iz seznama obveznih odgovorov. Medtem, ko se rojaki v tujini borijo za priznanje svoje narodnosti, se trenutni oblasti v Sloveniji ne zdi vredno vedeti, koliko Slovencev prebiva v državi. Isto so naredili z vprašanjem veroizpovedi, le z drugačnim namenom. Po zadnjem popisu je katoliške veroizpovedi le dobrih 57 odstotkov prebivalstva, medtem ko se jih je leta 1991 tako opredelilo 71 odstotkov. Namen oblasti je bil očitno dosežen. Zanimivo pa je, da se več kot 15 odstotkov vprašanih ni želelo opredeliti o veroizpovedi; pred 11 leti je bilo takih le 4 odstotke. Glede na leto 1991 se je do danes podvojilo muslimanskih vernikov in jih je zdaj 2,4 odstotka.

Rezultate popisa je v zadnji aprilski številki Družine prav z ozirom na katoliško vero v Sloveniji komentiral odgovorni urednik Janez Gril. Takole piše: Med podatki, ki so zbudili precejšnjo pozornost, izstopajo manjše število katoličanov, povečanje tistih, ki se o veri niso opredelili ter večje število nevernih ljudi. Za katoličane se je izreklo 58 odstotkov prebivalcev, 14 odstotkov manj kot pri prejšnjem popisu; neopredeljenih glede vere je 16

odstotkov, prej jih je bilo le 7 odstotkov, za neverne se je izreklo 10 odstotkov vprašanih, prej le odstotkov. Kar 23 odstotkov vprašanih vernosti ni navedlo. Število ljudi, ki so druge veroizpovedi, se ni dosti spremenilo, le število muslimanov se je povečalo za slab odstotek. Za čimbolj pravilno razumevanje zgornjih števil, piše Gril, je potrebno upoštevati tudi podatke, ki jih letno zbiramo s pomočjo župnijske statistike. Iz njih je razvidno, da je v katoliški Cerkvi krščeno prek 80 odstotkov vseh novorojenih otrok. Iz istih virov izhaja, da ima 80 odstotkov vseh umrlih katoliški cerkveni pogreb. K birmi gre v zadnjih letih osemletke prek 60 odstotkov vseh šoloobveznih otrok. Ob nedeljah prihaja k maši približno 20 odstotkov katoličanov, za velike praznike pa precej več. V zadnjih desetih letih se ti odstotki niso bistveno spremenili.

Prvo, kar lahko rečemo o podatkih lanskega popisa, je, da se je zmanjšalo število ljudi, ki so se opredelili za katoličane. Nikakor ni mogoče trditi, da se je v tem času v Sloveniji zmanjšalo število katoličanov. Podatki cerkvene statistike tega ne potrjujejo. Kot poudarja Janez Gril, moramo vzroke za manjše število opredeljenih katoličanov najprej iskati v spremenjenem in zapletenem načinu popisovanja ter takratnem političnem poudarjanju ustavne pravice, da se o veri ne opredelimo, oziroma da to vprašanje ne sodi v popis. Starši niso mogli namesto odsotnih otrok povedati, kateri veroizpovedi pripadajo, nekateri popisovalci vprašanja o veroizpovedi otrok sploh niso postavljali, oziroma niso hoteli napisati odgovora. Iz tega sledi, da podatkov obeh popisov ne moremo in ne smemo primerjati.

Republiška volilna komisija je 1. aprila razglasila uradni izid referendumov o vstopu Slovenije v Evropsko zvezo in NATO.

Rezultati se niso bistveno spremenili glede na

neuradne podatke. Za vstop v Evropsko zvezo je glasovalo 89,64 odstotka, za vstop v NATO pa 66,08 odstotka volivcev. Uradni izidi so zanimivi tudi zato, ker so vanje vključeni tudi glasovi iz tujine. Po pošti in na diplomatsko-konzularnih predstavništvih je bilo oddanih 2275 glasovnic, od tega 77 po pošti, podpora vstopu v Evropsko zvezo je bila skoraj 98 odstotna, podpora NATU pa skoraj 77 odstotna. Tako je na diplomatsko-konzularnih predstavništvih glasovala tretjina od skupaj 6659 volilnih upravičencev. Največ volivcev je glasovalo v Buenos Airesu in sicer 651 od skupaj 1631 volilnih upravičencev.

V dneh pred cvetno nedeljo smo v Sloveniji dobili novega apostolskega nuncija. Papež Janez Pavel II. je namreč 9. aprila na to mesto imenoval nadškofa Santosa Abrila y Castella, ki je bil doslej apostolski nuncij v Argentini. Hkrati je bil imenovan za apostolskega nuncija v Bosni in Hercegovini. Novi predstavnik Svetega sedeža v Sloveniji Santos Abril y Castelló se je rodil leta 1935 v Alfambri v Španiji. V duhovnika je bil posvečen nekaj let pred drugim vaticanskim koncilom. Končal je študij družbenih ved in cerkvenega prava. Po študiju na papeški cerkveni akademiji je leta 1967 vstopil v diplomatsko službo Svetega sedeža. Služboval je na nunciaturah v Pakistanu, Turčiji in v Državnem tajništvu v Vatikanu. Leta 1985 je bil posvečen v nadškofa in bil zatem imenovan za apostolskega nuncija v Boliviji, zatem je bil nekaj let še v Kamerunu, Gabonu in Ekvatorialni Gvineji. Februarja 1996 pa je postal apostolski nuncij v Jugoslaviji, kjer je ostal štiri leta. Leta 2000 pa je odšel za apostolskega nuncija v Argentino. Novi nuncij naj bi v Slovenijo prispel že v maju.

V okviru Slovenske vojske je konec meseca marca zaživel Društvo sv. Modesta, ki povezuje vojaške duhovnike, verne vojake in njihove družine. Člani društva so imeli 29. marca v Zavodu sv. Stanislava v Šentvidu nad Ljubljano prvo srečanje ob godu svojega zavetnika. Osrednji del srečanja je bila sveta maša, ki jo je daroval vojaški vikar dr. Jože Plut. Sledil je pogovor o vlogi in pomenu društva. Člani društva so se seznanili še z nedavno blagoslovitvijo prve vojaške kapele v Vipavi iz z novim molitvenikom za slovenske vojake in policiste, ki je izšel v dneh pred veliko nočjo. Molitvenik, ki nosi naslov Gospod je moja moč, je namenjen tako vojakom kot njihovim

družinam. Spremno besedo je napisal mariborski pomožni škof dr. Anton Stres, ki je pri Slovenski škofovski konferenci odgovoren za pastoralo vojakov. Tako vojaška kapela kot molitvenik sta nekaj, kar si v prejšnjem sistemu nismo mogli predstavljati.

V rojstni hiši Primoža Trubarja na Rašici so v drugi polovici aprila pripravili slovesnost, na kateri so predstavili prvi zvezek Trubarjevih zbranih del. Založba Rokus in Slovensko protestantsko društvo sta z izdajo knjige želela približati dela utemeljitelja slovenskega jezika širšemu bralstvu, obenem pa ohraniti znanstveno raven izdaje. Prvi zvezek Zbranih del vsebuje pet naslovov: Catechismus in Abecedarium iz leta 1550, 1555 in še Abecedarium iz leta 1566. Izšel je v nakladi tisoč izvodov, možno pa ga je dobiti tudi v bibliofilski izdaji, vezani v usnje in z zlato obrezo.

Ob stoletnici rojstva nekdanjega mariborskega škofa Maksimilijana Držečnika pripravljajo v njegovem rojstnem kraju v Ribnici na Pohorju letos vrsto prireditev. Uvod v Držečnikovo leto predstavljata dobrodelni koncert in predstavitev zbornika Škof Držečnik med nami, po koncertu pa so v ribniški knjižnici odprli tudi istoimensko razstavo. V maju bodo v Ribnici na Pohorju odkrili škofov doprsni kip, delo akademskega kiparja Staneta Kolmana, sklop prireditev pa bodo sklenili oktobra s slavnostno akademijo.

Tone Gorjup

V skladu s sklepom Vlade Republike Slovenije in objavo v Uradnem listu Republike Slovenije, je od februarja 2003 dalje za Generalni konzulat Republike Slovenije v Sydneyu določena konzularna pristojnost še naprej le za zvezno državo New South Wales in ne več za zvezno državo Viktorijo.

Ob tej priliki bi se želel zahvaliti vsem slovenskim društvom, organizacijam, ustanovam, medijem in posameznikom v Viktoriji, za sodelovanje, pomoč in razumevanje v času – skorajda enajst let, ko je bil konzulat v Sydneyu bil pristojen tudi za Viktorijo. Vsem slovenskim rojakom v Viktoriji želim obilo uspehov pri nadaljnjem delu v korist slovenske skupnosti, osebne in družinske blaginje in sreče.

Alfred Brežnik

Častni generalni konzul RS, Sydney

Straši udba.net

Dobrodošli v CAE (Centralna Aktivna Evidenca) – se je izpisalo na ekranu računalnika, ko ste se povezali z internetom na naslovu www.udba.net. Na svetovnem spletu so se pod tem naslovom 20. marca 2003 pojavili podatki o domnevnih sodelavcih in nadzorovanih osebah nekdanje tajne službe državne varnosti Udba. Objavljenih je več kot milijon imen, med njimi tudi pomembna imena slovenske politike zadnjih let, imena domnevnih sodelavcev, uslužbencev, funkcionarjev in pripadnikov rezervne sestave Udbe, imena sodelavcev varnostne službe nekdanje JLA in teritorialne obrambe, številke dosjejev stalnih in občasnih virov Rimokatoliške Cerkve, pa tudi imena oseb, ki so jih nadzorovali in teh je bilo kar veliko. V Sloveniji je nastal preplah. Inšpektor za varstvo osebnih podatkov Jože Bogataj je preprečil dostop do omenjene strani prek slovenskih ponudnikov interneta. Kriminalisti so začeli s preiskavo zaradi suma zlorabe osebnih podatkov. V povezavi z Interpolom in tajsko policijo so blokirali naslov. 41-letni Indijec Dhirendra Sood, ki je arhive spravil na internet, je že dobil zahtevo Interpola, da spletno stran umakne, ker je ilegalna. Sicer pa v policijski preiskavi aktivno sodeluje tudi slovenska varnostno-obveščevalna agencija Sova.

Kdo stoji za objavo udba.net? se sprašujejo v Sloveniji. Naročnik spletne strani je častni generalni konzul RS za Novo Zelandijo in sydneyški podjetnik **Dušan Lajovic**, ki v objavi teh podatkov ne vidi nič spornega; še več, prepričan je, da je skrajni čas, da se Slovenci soočimo s svojo preteklostjo. Gospod Dušan je te podatke pridobil že koncem leta 1988 in leta 1989. Seveda ne pove, kako je prišel do njih: »Naša generacija počasi umira in ljudje morajo vedeti, kaj se je dogajalo. Jaz vztrajam pri tistem, kar je bilo na internetu in če so naši v Sloveniji tako demokratični, da ne pustijo ubogim Slovincem slišati, kaj se je dogajalo pod komunisti, potem Bog pomagaj nam!« Ko ga sprašujejo novinarji, ali ni sedaj njegovo častno konzulstvo pod vprašajem, odgovarja, da mu je najprej in več pravica kot pa čast.

Zaradi prijateljevanja ali srečevanja z njim so se že zagovarjali Janez Janša, Marko Pogorevc in še kdo. **Janez Janša je povedal:** »Človekove

pravice so se drastično kršile, ne z objavo teh seznamov, ki tako ali drugače niso dosjeji, ampak predvsem z nastankom teh seznamov in z nastankom dosjejev, na podlagi katerih lahko nekdo v Sloveniji, če s tem, oziroma, ker s tem razpolaga, praktično izsiljuje, oziroma obvladuje celo državo, ki je majhen prostor... Mi smo že navajeni na to, da smo krivi, zdaj bo kriv tisti, ki je morda prijatelj z nekom, ki pravi, da je to dal na internetno stran, ne pa tisti, ki je drastično kršil človekove pravice, ker je te podatke zbiral ali tisti, ki je glasoval proti temu, da se ta problem zakonsko uredi. Tisti bodo zdaj tožniki.«

Na anketo 24ur.com je 24. aprila odgovorilo na vprašanje: Ali se strinjate z objavo seznamov sodelavcev udbe? z da 82% in z ne 18% (804 : 182 glasov). In na vprašanje: Boste za praznike delali pirhe? je 17. in 18. aprila odgovorilo 74% z da in 26% z ne (1088 : 374 glasov).

Dr. Janez Podobnik, vodja poslanske skupine SLS pravi, da prepoved dostopa do omenjene internetne strani v Sloveniji ni prava pot in je v nasprotju z naravo interneta kot medija. Glede vsebine strani pa je opozoril na resolucijo Sveta Evrope, ki med ukrepi za odpravo dediščine nekdanjih totalitarnih režimov predvideva tudi odprtje arhivov obveščevalnih služb. Podobnik sicer meni, da se slovenska družba še ni soočila s tem vprašanjem in da bi ga bilo treba, tako kot ostala vprašanja polpretekle zgodovine, rešiti celovito.

Naslova udba.net sedaj ni mogoče odpreti, pa ga bo verjetno kmalu spet mogoče. Na neki ameriški univerzi so snov že vzeli v preučevanje kot zanimiv zgodovinski dokument in ga bodo kot takšnega poslali v internetni svet. Slovenski tržaški mislec in pisatelj Alojz Rebula vidi v potezi g. Lajovica dejanje resnice v naši zgodovini. Njegovo zanimivo razmišljanje objavljamo v teh Mislih.

Marsikakšen odgovor na vprašanja, ki se zastavljajo ob tem seznamu in njegovi objavi, bo Dušan Lajovic pojasnil v svoji knjigi **Med svobodo in rdečo zvezdo**, ki jo bo, upa, končal letos junija ali julija. Iz Ljubljane je že prejel naročila.

p. Ciril

dr. Alojz Rebula

”Kaj ima opraviti Vstali Kristus z Udbo?”

Kljub vsemu, kar imajo slovenski kristjani za sabo v zadnjem polstoletju, še naletiš na “lepodušnega” kristjana, ki mu je Kristus nekakšen sladoledar, krščanstvo pa sajenje rožic. Ja, kaj ima v teh velikonočnih dneh opraviti vstali Kristus z Udbo, se bo vprašal takšen lepodušnež, ko bo v tej rubriki našel odmev na “neprijeten” dogodek: na potezo častnega generalnega konzula republike Slovenije na Novi Zelandiji g. Dušana Lajovica, ki je spravil na mednarodni internet arhiv slovenske Udbe, komunistične tajne politične policije, s seznamom njenih agentov, zaupnikov in preganjancev?

Mogoče je odgovoriti: toliko ima vstali Gospod opraviti z Udbo, kolikor je imel na primer opraviti z lažjo in s sovraštvom, z biriči, z Judežem, z lažnivimi pričami, z biči in žebliji, skratka z Zlom. Z Zlom je imel toliko opraviti, da ga je spravilo na križ.

In kaj je bila Udba? Potem ko je nehala biti povojno morjenje, je bila vohljanje, prisluškovanje, provociranje, laganje, zasliševanje, mučenje, bila je šifra terorja, teror sam. Bila je zlo.

Potvarjalci zgodovine, kolikor te gnusobe v slovenski preteklosti ne ignorirajo, jo skušajo omiliti v nekaj skoraj državniško normalnega, upravno razumljivega. Dejansko je kdo prišel od zaslišanja pri Udbi belolas, drugi z živčnim zlomom, spet drugi z dosmrtno preganjavično psihozo. Udba je terorizirala, psihično usužnjevala, onesrečevala. Bila je Gestapo z rdečo zvezdo, opremljen z vsemi klasičnimi orodji terorja, od ustrahovanja do umora.

Zato ostaja poteza g. Lajovica dejanje resnice v naši zgodovini, kakor je bilo leta 1975 dejanje

resnice Kocbekovo razkritje pokola domobrancev v znanem tržaškem intervjuju.

Vsaka resnica kolje oči, kaj šele takšnale. A kristjani Lajoviceve kretnje ne morejo obžalovati, saj so bili prav oni, kristjani, številka 1 na zatiralskem programu Udbe do take mere, da mnogim tisti socialistični strah še danes ni šel iz kosti.

Kdo bo naštel vse pritiske, vse provokacije, vsa zaslišanja, vse mikrofone, nastavljene kristjanom, od škofov (mikrofoni celo v kakšni njihovi počitniški hišici ...), do nosilcev krščanskega odpora (Kocbek) in intelektualcev (Ošlak)?

No, kristjan lahko ob tej zgodbi pomisli na neko drugo medmrežje, na medmrežje najvišjega, ki se bo odprlo na sodni dan.

Stigmatiziranki Tereziji Neumann iz Konnersreutha se je v njenih nešteti videnjih odvila vrsta zgodovinskih “filmov”, kjer je do podrobnosti sledila na primer Kristusovemu pasijonu, vključno z aramejskimi dialekti, ki so se tam govorili. To se pravi, da je vsa človeška preteklost shranjena ne samo v božjem internetu, ampak tudi v božji kinoteki. Tudi slovenska preteklost s slovenskimi dialekti vred, začeni z ljubljanskim. Zato lahko kristjani mirneje kot kdo drug prepustijo lustracijo, za katero se ima pravico ogrevati g. Lajovic, neki višji instanci, kot bi bila kakršnakoli zemeljska komisija, instanci neskončne Vednosti in Pravice, a tudi Usmiljenja.

Družina, 27. april 2003

Katoliška Cerkev, ki se zavzema predvsem za omembo Boga in krščanske tradicije v prihodnjem ustavnem dokumentu Evropske unije, ki naj bi ga do konca junija pripravila konvencija o prihodnosti Evrope, si želi, da bi bilo v dokumentu zapisano tudi zagotovilo o pravnem statusu cerkva in obljuba o uradnem dialogu med cerkvami in institucijami povezave, poroča EUobserver. Zahteve je dva meseca pred predvidenim zaključkom dela konvencije razkril vodja COMECE-a, neformalnega predstavnštva Svetega sedeža pri EU, Josef Homery. “Sklicevanje na Boga je pristen odraz

dejstva, da je Bog edini vir vrednot večine Evropejcev,” je prepričan Homery, ki je dodal, da vera ne sme biti razlog za delitev ljudi.

Predsednik konvencije Valery Giscard d’Estaing je predstavil tri oblike sklicevanja na vero in Cerkev v prihodnjem ustavnem dokumentu EU; sklicevanje na verske vrednote v preambuli ustavne pogodbe, zagotovitev pravnega statusa cerkva ter zagotovitev uradnega dialoga med verskimi skupnostmi v državah članicah povezave in institucijami EU, katoliška Cerkev pa se zavzema za uveljavitev vseh treh.

p. Ciril A. Božič OFM
Marija Anžič, laična misijonarka
SS.CYRIL&METHODIUS SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO BOX 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
E-mail: ciril@infoxchange.net.au
DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

Sv. ciril in Metod Melbourne

V UVODNIKU sem pisal o pomladnem maju, tukaj pa se moram pohvaliti z letošnjimi čudovitimi jesenskimi dnevi cvetnega, velikega, velikonočnega in povelikonočnega tedna. Skoraj neverjetno za Melbourne, sami lepi dnevi. Ponoči se je sicer nekoliko ohladilo, toda podnevi je sonce ogrelo ozračje od 20 do 24 stopinj Celzija v vseh teh prazničnih dnevih. Takšen je bil tudi ANZAC Day v petek, 25. aprila. Tudi to je pomagalo k dobremu razpoloženju in lepi udeležbi predvsem na cvetno nedeljo, veliko soboto in na veliko noč.

PRAZNOVANJE je bilo vse dni lepo, ker je bila priprava na praznike lepa. Na prvo soboto v aprilu smo poromali v Bacchus Marsh, kjer je na pobočju hriba lep križev pot, sedaj pa še gradijo kapelice vseh štirih delov rožnega venca. Na vrhu hriba je velika planjava, kjer že stoji majhna cerkev. V prihodnosti nameravajo tu zgraditi po zgledu Marijinega svetišča z Malte veliko cerkev. Tako bo ta kraj nad rodovitnim poljem Bacchus Marsha postal res pravo romarsko središče, kot jih poznamo v Evropi. Avstralija je mlada v zgodovini

in nima romarskih svetišč. Jih pa ustanovljajo zadnja leta. Tako je nastalo že veliko središče v Penrose Parku, nekje na sredini poti med Sydneyem in Canberro pri kraju Berrima, kamor radi romajo naši rojaki iz NSW in kjer so pozidali tudi svojo kapelo. Pa tudi rojaki v Perthu imajo v bližini novejšo romarsko središče in že stari misijon med Aborigeni v New Norcia. Iz Kew smo poromali z avtobusom in iz Geelonga so prispeli s svojimi avtomobili, tako se nas je zbralo 77. Molili in peli smo ob vsaki postaji ter nato darovali sveto daritev v cerkvi. Po maši smo se odpeljali po aleji junakov, kjer smo se ustavili in nakupili svežega sadja. Po vožnji skozi Bacchus Marsh mimo stare kovačije in cerkva, smo se pustili presenetiti na domačiji Ane Špacapan, kjer nam je pripravila s svojo hčerko, njeno družino in prijatelji razkošno pojedino. Ani smo nazdravili za njen 70. rojstni dan, ki ga je praznovala 10. marca. Vsi smo bili zares prijetno presenečeni nad vsemi dobrotami in se Ani še enkrat prisrčno zahvaljujemo za vso njeno dobroto. Na avtobusu smo zbrali nekaj znamenj hvaležnosti,

ki smo jih pozneje izročili Ani. Ana pa se zahvaljuje za obisk: »Vse, kar sem naredila, sem naredila zato, ker imam rada ljudi. Hvala, ker ste prišli!« je dejala. Hvala, Ana, Vam in vsem Vašim!

Pred gostoljubno domačijo Ane Špacapan v Toolern Vale.